

Helletoftesangen

Mel.: Nu er jord og himmel stille (Fjäriln vingad)

1. Når vi kommer over bakken
og ser bæltet lyse blåt,
er det som en åbenbaring,
skønt vi kender det så godt.
Og vi ved, her har vi hjemme,
og vi trives ved den fred,
som det urtidslandskab rummer.
Helletofte er vort sted.

2. Når vi slentrer langs med stranden,
finder sten i ro og mag,
døvet blidt af hybendufte,
dysset ned af bølgers slag,
mødes vi af landets mildhed,
svalesving og mågeskrig.
Her er storm, og her er stilhed,
kæmpehøje, poesi.

3. Når vi sidder på terrassen
i en duft af kaprifol
og med lærkesang fra himlen,
varm af badning, vind og sol,
kan vi høre fjerne stemmer,
børn, der leger bag en hæk.
Så er Danmarks sommer dejlig,
og vor travlhed langt, langt væk.

4. Når den danske sommer skuffer,
morgenbadet er et gys,
må vi finde andre glæder,
når nu natten er så lys.
Hvorfor brokke sig pedantisk, -
skønt det blæser koldt og vådt,
hyg jer inde, lidt romantisk, også bygevejr er
flot!

5. Når vi hører gåseflokke
drage nordpå i et V,
ved vi, verden er langt større
end det skønne, vi kan se.
Lad dem længes, dem, der må det,
lad dem rejse, dem, der vil,
vi er her på Danmarks kyster,
det er her, vi hører til.

6. Når vi samler bær i hegnet
brombærblå på hånd og mund,
og når småfolk fanger krabber,
kribledyr på havets bund,
får vi glæden ved at finde,
samle ind og slippe fri
i den langelandske sommer,
fuld af trold- og trylleri.

7. Når vi ser, at solen daler,
sætter skyerne i brand,
synker ned bag Skårupøre,
kaster guld i grams på vand,
blir vi mindet om, at tiden
slår hver blomst, hvert kar itu,
men vi elsker Helletofte,
- og vi er her lidt endnu.

8. Og i morgen stiger solen
uanfægtet op på ny,
glimter mildt i duggens dråber,
kaster glans på himlens sky.
Vi har set det tit og ofte
på forunderligste vis
her i vores Helletofte,
her i vores paradis.

Holger Lissner 2015